

NAROCZYSTY (2) *ai*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w uroczysty*).

sg n A naroczyst(e) (2). ◇ [pl A subst naroczyst(e).]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Uroczysty (2) :

Wyrażenie: »naroczyste święto« [szyk 1:1] (2): A ná Święto nárotzyſte/ brzemię grzechow przes ćwierć roku/ będzie zgładzone. *KrowObr* 70v, 71; [A po Epiftole Chor śpiewa Alleluia/ s Prozą *de tempore*/ ielli błędow wniei [!] niemaſz po łacinie/ a w święta naroczyſte ofobliwie Niemiecka albo Polſka pioſneczka [...] ma być [...] śpiewana. *UstKościel* 125v, 126, 131, 136, 136v].

Synonim: *uroczysty*.

Cf [NAROCZYTY]